Lærebøker bruker ulike uttrykk for å snakke om logiske forhold.

- · «Logisk følge» og «logisk konsekvens» brukes i samme betydning som «deduktiv følge».
- «Resonnement» brukes til å snakke om et argument sammen med et tilknyttet standpunkt.
- «Slutning» brukes til å beskrive overgangen fra et argument til et standpunkt eller til å snakke om et argument sammen med et tilknyttet standpunkt.
- «Deduktivt gyldig» brukes til å peke ut en egenskap ved en slutning eller et resonnement.
 En slutning er deuktivt gyldig hvis og bare hvis standpunktet i slutningen er en deduktiv følge av argumentet i slutningen. Det samme gjelder for når et resonnement er gyldig.

3.4 Induksjon

Du har akkurat sett hvordan du kan sjekke om et argument er maksimalt relevant eller ikke. De fleste argumenter vi møter i offentlig debatt, er imidlertid ikke maksimalt relevante. I stedet kan de gi oss større eller mindre grunn til å tro på standpunktet. For å finne ut hvor gode slike argumenter er, må du vurdere i *hvilken grad* de er relevante. Argumenter som fungerer ved å gjøre påstander sannsynlige, kalles for induktive argumenter.

Som regel er det vanskeligere å vurdere relevansen til induktive argumenter enn deduktive argumenter. Det er ikke lenger tilstrekkelig å sjekke om noen antakelser er konsistente, for vi må forholde oss til ulike sannsynligheter. I denne seksjonen skal vi vise eksempler på noen vanlige former for induktiv argumentasjon, sammen med kriterier du kan bruke for å hjelpe deg med å vurdere argumenters relevans.

Induktiv generalisering

Den enkleste formen for induktive argumenter er **generaliseringer**: argumenter fra enkelttilfeller til en generell påstand. Hvis du og noen

venner alle tar en sjokoladebit fra samme pose, og alle spytter den ut fordi den er blitt dårlig, så kaster dere nok hele posen. I stedet for å teste alle sjokoladebitene foretar dere et enkelt resonnement: Flere av sjokoladebitene i denne posen er blitt dårlige, så det er grunn til å tro at det gjelder for alle bitene i posen. Standpunktet «Alle sjokoladebitene i posen er blitt dårlige» er med andre ord sannsynliggjort av argumentet «Alle sjokoladebitene som er testet, er blitt dårlige». Argumentets relevans korresponderer med hvor mye standpunktet sannsynliggjøres, så relevansen vil avhenge av hvor mange sjokoladebiter som er testet. Hvis dere hadde tatt dere bryet med å teste alle sjokoladebitene, ville argumentet gitt dere høyest mulig grad av sikkerhet til også å tro standpunktet. Men det var tilstrekkelig for dere å teste et utvalg for å konkludere med at det gjelder alle.

Den generelle strukturen til en induktiv generalisering kan representeres som følger.

Induktiv generalisering: struktur

Standpunkt

Alle objekter med egenskap *F* har egenskap *G*.

Argument

n tilfeller [eller, *n* %] av observerte objekter med egenskap *F* har egenskap *G*.

Induktive generaliseringer opptrer gjerne som ledd i en argumentasjon. I vitenskapelige teorier og forklaringer finner vi ofte generelle påstander, som akademikere forsvarer på bakgrunn av observasjoner og eksperimenter. I politiske debatter forsøker man også å identifisere fellestrekk på tvers av individer og grupper, i håp